Diumenge 34 de durant l'any: Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (A)

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,31-46): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan vingui el Fill de l'home en la seva glòria i tots els àngels amb ell, llavors s'asseurà damunt el tron de la seva glòria. I es reuniran davant d'ell totes les nacions, i separarà els uns dels altres, com el pastor separa les ovelles dels cabrits; i posarà, certament, les ovelles a la seva dreta i els cabrits a l'esquerra. Llavors dirà el rei als qui seran a la dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare, posseïu el regne preparat per a vosaltres des de la constitució del món. Perquè vaig tenir fam i em donàreu de menjar, vaig tenir set i em donàreu de beure, era foraster i m'acollíreu, despullat i em vestíreu, malalt i em visitàreu, era a la presó i vinguéreu a mi". Llavors li respondran els justos, dient: "Senyor, quan et vam veure amb fam i et donàrem de menjar, o amb set i et donàrem de beure? I quan et vam veure foraster i t'acollírem, o despullat i et vestírem? I quan et vam veure malalt o a la presó i vinguérem a tu?". I responent el rei, els dirà: "En veritat us dic: sempre que ho féreu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho féreu". Llavors dirà a aquells que seran a la seva esquerra: "Aparteu-vos de mi, maleïts, al foc etern, preparat per al diable i per als seus àngels. Vaig tenir fam i no em donàreu de menjar, vaig tenir set i no em donàreu de beure, era foraster i no m'acollíreu, despullat i no em vestíreu, malalt i a la presó i no em visitàreu". Llavors respondran ells mateixos, dient: "Senyor, quan et vam veure amb fam o amb set o foraster o despullat o malalt o a la presó i no et servírem?". Llavors els respondrà, dient: "En veritat us dic: sempre que no ho féreu a un d'aquests més petits, tampoc no m'ho féreu a mi". I aniran aquests al suplici etern, i els justos a la vida eterna».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Sempre que ho féreu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho féreu»

P. Antoni POU OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens parla del judici definitiu. I amb aqueixa il·lustració metafòrica d'ovelles i cabres, en fa veure que es tractarà d'un judici d'amor. «Serem jutjats sobre l'amor», ens diu sant Joan de la Creu.

Com diu un altre místic, sant Ignasi de Loyola en la seva meditació Contemplación para alcanzar amor, l'amor s'ha de posar més en les obres que en les paraules. I l'Evangeli d'avui és ben il·lustratiu. Cada obra de caritat que fem, la fem a Crist mateix: «(...) Perquè vaig tenir fam i em donàreu de menjar, vaig tenir set i em donàreu de beure, era foraster i m'acollíreu, despullat i em vestíreu, malalt i em visitàreu, era a la presó i vinguéreu a mi» (Mt 25,34-36). Més encara: «Sempre que ho féreu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho féreu» (Mt 25,40).

Aquest passatge evangèlic, que ens fa tocar ben de peus a terra, posa la festa del judici de Crist Rei en el seu lloc. La reialesa de Crist és tota una altra cosa que la prepotència, és simplement la realitat fonamental de l'existència: l'amor tindrà la darrera paraula.

Jesús ens mostra que el sentit de la reialesa —o potestat— és el servei als altres. Ell afirmà de sí mateix que era Mestre i Senyor (cf. Jn 13,13), i també que era Rei (cf. Jn 18,37), però exercí el seu mestratge rentant els peus dels deixebles (cf. Jn 13,4 ss.), i regnà donant la vida. Jesucrist regna, primer, des d'un humil bressol (una menjadora!) i, després, des d'un tron força incòmode, és a dir, la Creu.

Sobre de la creu hi havia el cartell que deia «Jesús el Natzarè, el Rei dels jueus» (Jn 19,19): el que l'aparença semblava negar, la realitat fonda del misteri de Déu ho confirmava, ja que Jesús en la seva Creu regna i el seu amor ens jutja. «Serem jutjats sobre l'amor».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Demostra a Déu el teu agraïment per ser un dels que poden fer el bé, i no dels que necessiten ajuda... No siguis ric només en béns, sinó en pietat; no només en or, sinó també en virtut» (Sant Gregori Nazianzè)

- «Si posem en pràctica l'amor al nostre proïsme, segons el missatge evangèlic, llavors deixem espai al senyoriu de Déu, i el seu regne es realitza enmig nostre. En canvi, si cadascú pensa només en els seus propis interessos, el món no pot menys d'anar cap a la ruïna» (Benet XVI)

- «Jesucrist, el Senyor, ja regna per l'Església, però encara no li estan sotmeses totes les realitats del món. El triomf del regnat del Crist no es farà sense el darrer assalt de les potències del mal» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 680)